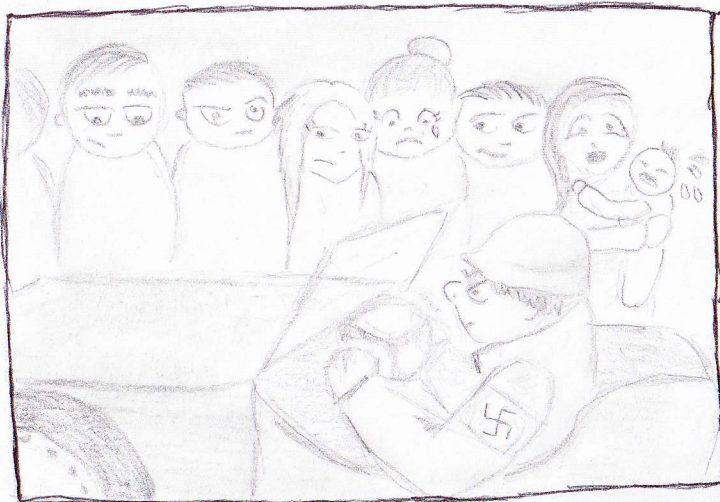

Jak jsem

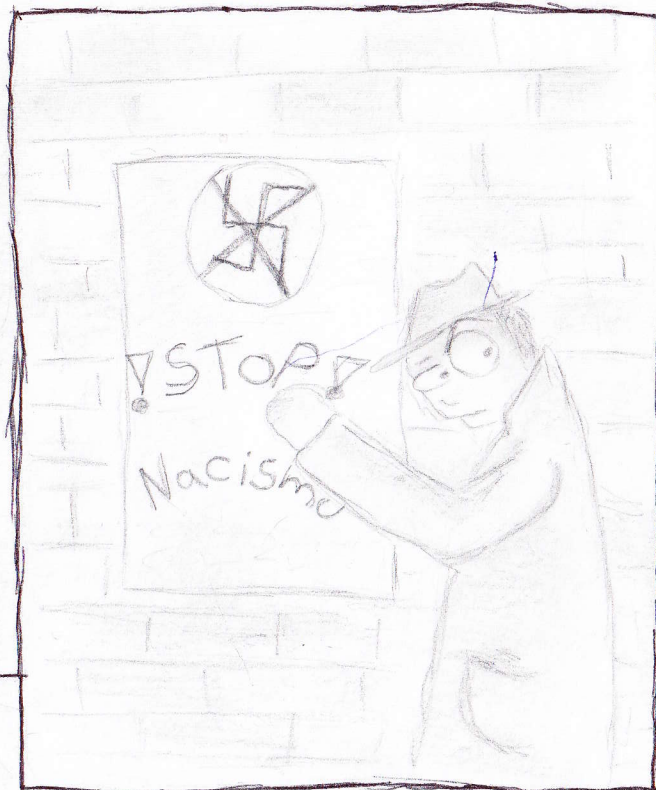
prožila

válku

— EVA BOŠKOVÁ'

Všechno začalo 15. 3. 1939,
Kdy naši zemi obsadili Němci

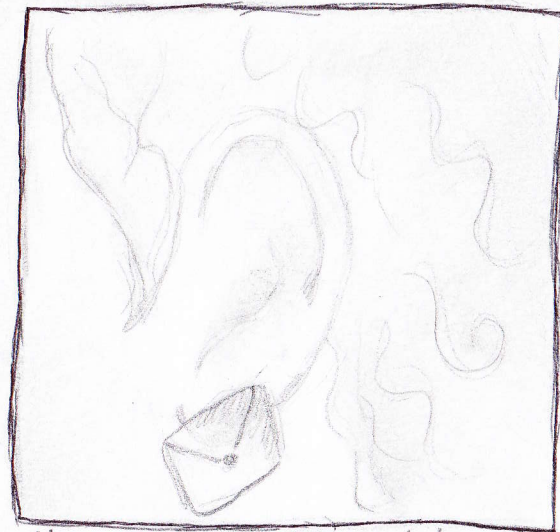
Ne všichni se s tím smířili...

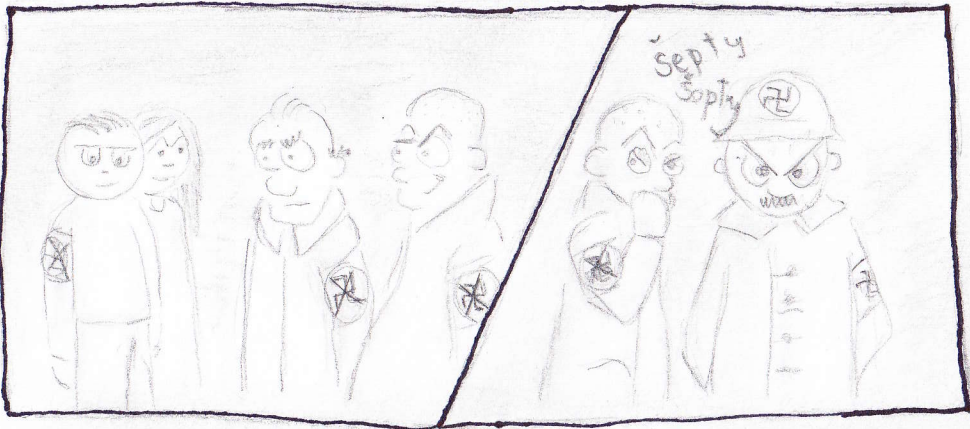
Zapojil se i můj tatínek...

a já jsem pro něj převážela zprávy na kole

Na neobvyklých místech,
nikdy mě neodhalili

Ale mezi odbojáři se našli i zrádci

a já jsem s tím nemohla nic dělat

Tatínek byl během výslechu mučen, přesto nic nezradil

I přes kruté podmínky ve vězení neztrácel optimismus a šířil ho dál

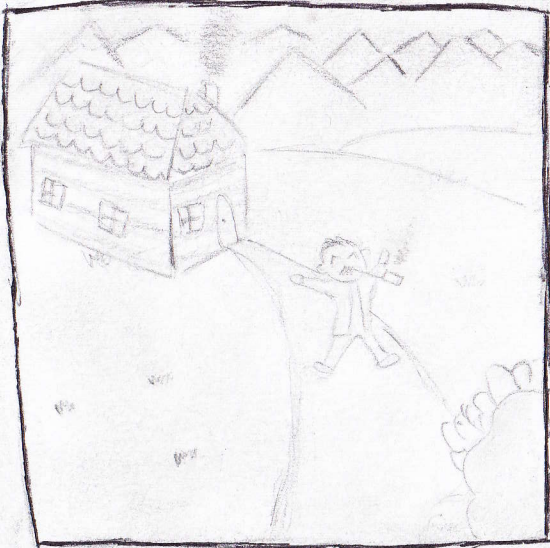
Jednoho dne si Gestapo přišlo pro mého tatínka...

Později přišli pro mamku, te se dostalo nečekané pomoci

Přesto maminka zatčení neunikla

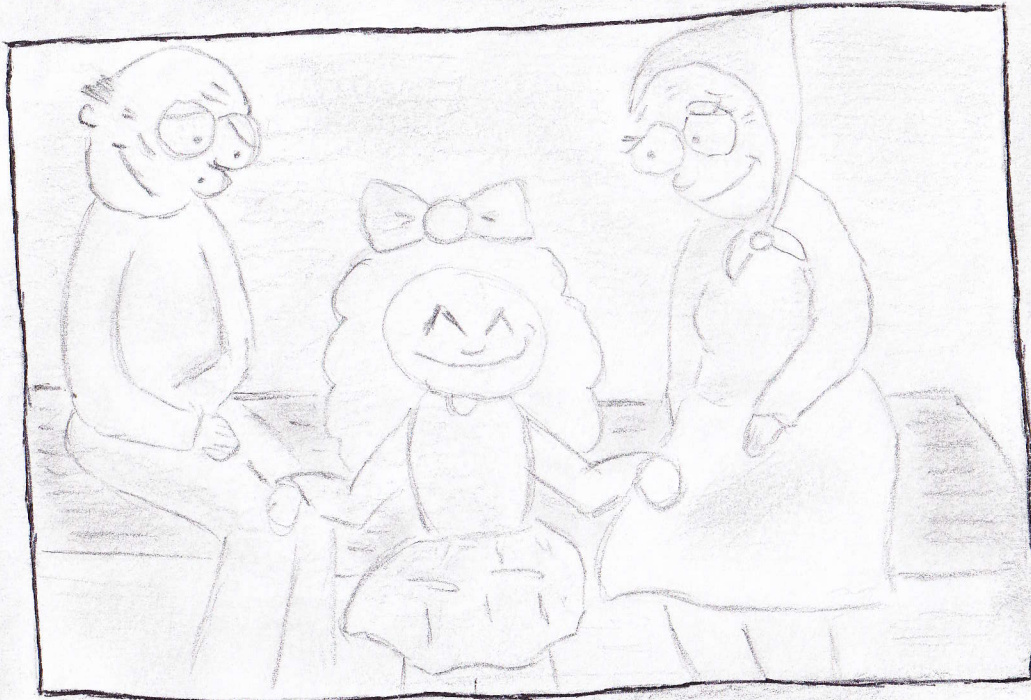
Po zatčení maminky jsem se dostala ke strýčkovi do pohraničí, který pomáhá převádět lidi přes hranice.

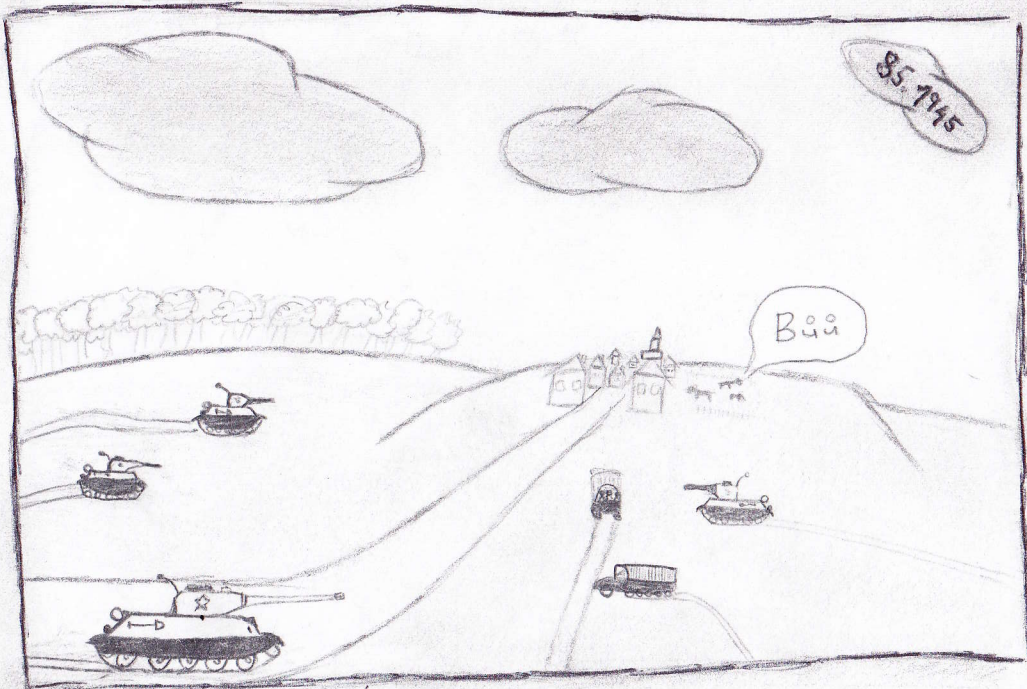
Ne vždy přechod proběhl hladce.

přesto si strýček dokázal vždy poradit

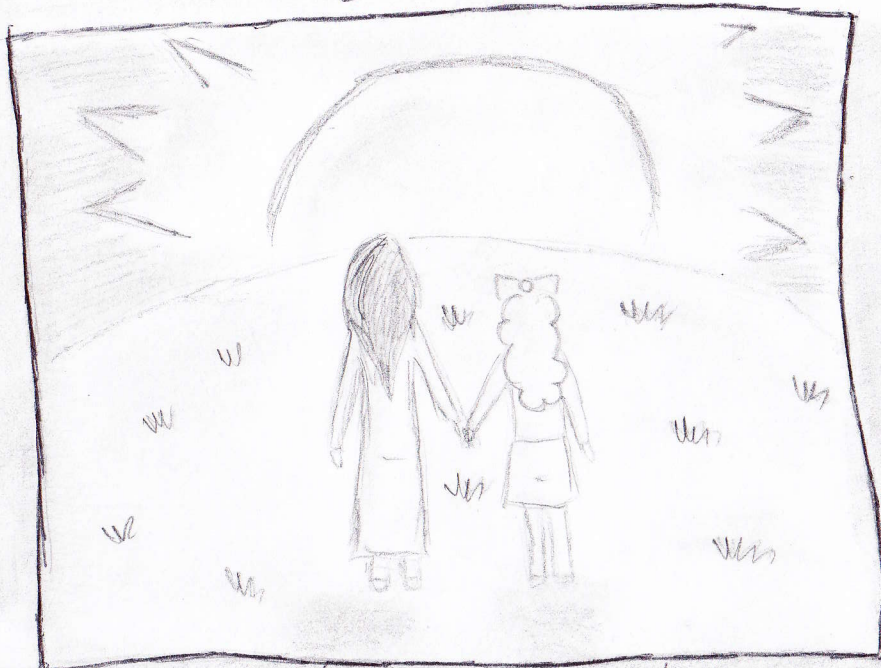
Potom jsem se dostala k babičce a dědečkovi. Tam jsem zůstala až do konce války.

A přišli Rusové...
...že by konec?

Bohužel ne, Češi se začali zrádcům a Němcům krutě mstít

Přes veškeré utrpení se mi vrátila alespoň maminka.

Konec

příběhu